

תת"ע 10621/12/19 - דוד לוי גבאי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10621-12-19 מדינת ישראל נ' גבאי
תיק חיצוני: 40200569594

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	דוד לוי גבאי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 4.2.2020.

המבקש קיבל דו"ח שמספרו 40200569594 מסוג הזמנה לדין המייחס עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון רכב תקף שפקע ביום 25.6.2018 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ביום 17.11.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 10 ימים, פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש הודה כי ההזמנה לדין נמסרה לידיו אך לטענתו היא אבדה לו לאחר שחפציו נלקחו ממנו כאשר החל לרצות עונש מאסר צבאי. לטענת המבקש אין לחובתו הרשעות קודמות בתעבורה וכי משכורתו הצבאית משמשת לפרנסת משפחתו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי העבירה נשוא כתב האישום בוצעה ביום 17.11.2019 וכי במעמד ביצוע העבירה קיבל המבקש לידיו את ההזמנה לדין וכתב האישום. לטענת המשיבה המבקש לא הצביע על טעם מיוחד של עיוות דין ולא חלק על עובדות כתב האישום.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל עמוד 1

מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדיון וכתב האישום ואישר קבלתם בחתימת ידו ביום ביצוע העבירה. המבקש לא כפר בקבלת ההזמנה לידיו, אולם טען כי לא התייצב לדיון כיון שההזמנה לדיון אבדה לו.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

הנאשם שידע כי הוזמן לדיון בבית המשפט לא טרח לברר את מועד הדיון אליו הוזמן .

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו ולא טען כי רישיון הרכב בו נהג היה תקף במועד ביצוע העבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

אם יציג המבקש רישיון רכב תקף למועד ביצוע העבירה תישקל בקשתו בשנית.

לפנים משורת הדין ולאור טענת המבקש בדבר מצבו הכלכלי, מורה על תשלום הקנס ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 3.5.20.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.